

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΕΖΕΣ-ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 23ης Ιανουαρίου 2012

στην υπόθεση E-2/11

STX Norway Offshore AS και λοιποί κατά του νορβηγικού κράτους εκπροσωπούμενου από την επιτροπή κομίστρων

(Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Οδηγία 96/71/EK — Απόσπαση προσωπικού — Ελάχιστη αμοιβή — Μέγιστος αριθμός ωρών εργασίας — Αμοιβή για αποστολές που απαιτούν διανυκτέρευση — Αποζημίωση για έξοδα)

(2012/C 136/05)

Στην υπόθεση E-2/11 STX Norway Offshore AS και λοιποί κατά του νορβηγικού κράτους εκπροσωπούμενου από την επιτροπή κομίστρων — ΑΙΤΗΣΗ προς το Δικαστήριο, βάσει του άρθρου 34 της συμφωνίας μεταξύ των κρατών της ΕΖΕΣ για την ίδρυση Εποπτεύουσας Αρχής και Δικαστηρίου, από το Borgarting lagmannsrett (Εφετείο του Borgarting, Νορβηγία), σχετικά με τη συμβατότητα με το δίκαιο του ΕΟΧ των όρων απασχόλησης που προβλέπονται σε συλλογική σύμβαση εργασίας καθολικής εφαρμογής στον κλάδο θαλάσσιων κατασκευών και σχετικά με την ερμηνεία του άρθρου 36 της Συμφωνίας ΕΟΧ και του άρθρου 3 της πράξης που αναφέρεται στο σημείο 30 του παραρτήματος XVIII της Συμφωνίας ΕΟΧ, ήτοι της οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου 96/71/EK της 16ης Δεκεμβρίου 1996 σχετικά με την απόσπαση εργαζομένων στο πλαίσιο παροχής υπηρεσιών, όπως προσαρμόστηκε στη Συμφωνία ΕΟΧ με το πρωτόκολλο 1 αυτής, το Δικαστήριο, απαρτιζόμενο από τους Carl Baudenbacher, Πρόεδρο, Per Christiansen και Páll Hreinsson (δικαστή-εισηγητή), δικαστές, εξέδωσε απόφαση, στις 23 Ιανουαρίου 2012, η ουσία της οποίας έχει ως εξής:

- 1) Ο όρος «μέγιστες περιόδους εργασίας και ελάχιστες περιόδους ανάπαυσης» που περιγράφονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο στοιχείο α) της οδηγίας 96/71/EK καλύπτει όρους περί «μέγιστου αριθμού κανονικών ωρών εργασίας», όπως αυτοί που αναφέρονται στην αίτηση για την έκδοση συμβουλευτικής γνώμης.
- 2) Το άρθρο 3 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο στοιχείο γ) της οδηγίας 96/71/EK ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα του άρθρου 36 της Συμφωνίας ΕΟΧ, δεν επιτρέπει, κατ' αρχήν, σε κράτος του ΕΟΧ να απαιτήσει από επιχείρηση εγκατεστημένη σε άλλο κράτος ΕΟΧ, η οποία παρέχει υπηρεσίες στην επικράτεια του πρώτου κράτους, να καταβάλλει στο προσωπικό της την ελάχιστη αμοιβή που ορίζουν οι εθνικοί κανόνες του κράτους αυτού για αποστολές εργασίας που απαιτούν διανυκτερεύσεις μακριά από την μόνιμη κατοικία, εκτός εάν οι κανόνες που αφορούν την καταβολή τέτοιας επιπρόσθετης αμοιβής υπηρετούν στόχο δημοσίου συμφέροντος και η εφαρμογή τους δεν είναι δυσανάλογη. Εναπόκειται στις εθνικές αρχές και, κατά περίπτωση, στα δικαστήρια του κράτους ΕΟΧ υποδοχής, να διαπιστώσουν αν οι εν λόγω κανόνες όντως υπηρετούν στόχο δημοσίου συμφέροντος και να το πράξουν χρησιμοποιώντας τα κατάλληλα μέτρα.
- 3) Η οδηγία 96/71/EK δεν επιτρέπει σε κράτος ΕΟΧ να εξασφαλίσει για προσωπικό αποσπασμένο στην επικράτεια του από άλλο κράτος ΕΟΧ αποζημίωση για έξοδα ταξιδιού, εστίασης και διανυκτέρευσης στην περίπτωση αποστολών εργασίας που απαιτούν διανυκτερεύσεις μακριά από την μόνιμη κατοικία, εκτός εάν αυτό αιτιολογείται με βάση διατάξεις δημοσίας πολιτικής.
- 4) Η αναλογία προσωπικού που καλυπτόταν από την σχετική συλλογική σύμβαση, προτού αυτή καταστεί καθολικής εφαρμογής, δεν έχει επίπτωση στις απαντήσεις που αφορούν τα ερωτήματα 1(α), 1(β) και 1(γ).